

Stockholmsjourernas krav inför valet 2026

- Säkra långsiktig och hållbar finansiering för kvinno-, tjej- och ungdomsjourer
- Gör mäns våld mot kvinnor och hedersrelaterat våld och förtryck till en nationellt prioriterad samhällsfråga.
- Investera i jourers våldsförebyggande arbete och tidiga insatser
- Stärk barn och ungas rättigheter och tillgång till stöd och skydd
- Stoppa att förtalslagstiftningen används för att tysta våldsutsatta kvinnor

(Kortversion: Lätt att sprida på sociala medier osv)

Stockholmsjourernas krav inför valet 2026

1. Säkra långsiktig och hållbar finansiering för kvinno-, tjej- och ungdomsjourer

Kvinn-, tjej- och ungdomsjourer utgör en samhällsbärande funktion och är ofta den första plats där våldsutsatta kvinnor, tjejer och barn vågar söka hjälp. Trots deras livsviktiga funktion präglas verksamheterna av kortsiktiga bidragsformer, administrativt betungande processer och finansiering som inte motsvarar ökade kostnader och växande behov. Jourerna erbjuder lättillgängligt stöd för personer som av olika skäl inte kan eller vill vända sig till myndigheter. Samtidigt innebär arbetet en hög psykisk belastning, och osäkra anställningsvillkor riskerar att leda till kompetensförlust och försämrad arbetsmiljö. Det finns därför behov av mer långsiktiga, förutsägbara och behovsanpassade finansieringsmodeller för kvinno-, tjej- och ungdomsjourer. En stärkt finansiering är nödvändig för att säkerställa verksamheternas kvalitet, kontinuitet och tillgänglighet samt för att främja jämställdhet och hållbara arbetsvillkor inom sektorn. Jourerna är en lågtröskelverksamhet som utgör en livsviktig samhällsbärande funktion – detta ska erkännas och prioriteras! Våldsutsatta kvinnor och barn försvinner i all byråkrati men kvinnojourerna finns kvar för dem.

Vi kräver att:

- Statliga och kommunala bidrag blir fleråriga, långsiktiga, ekonomiskt hållbara och indexregleras utifrån kostnadsutvecklingen.
- Jourernas ordinarie stödverksamhet ska finansieras långsiktigt, inte enbart övrig verksamhet genom diverse projektmedel.
- Bidragsprocesserna ska förenklas och besluten fattas i god tid före verksamhetsåret, så att jourer kan planera sin verksamhet, undvika ekonomisk osäkerhet och inte riskera ekonomiska underskott i början av året.
- Öronmärkta medel ska avsättas för handledning, kompetensutveckling och en hållbar arbetsmiljö, så att dessa viktiga insatser inte blir en budgetfråga.

- Kommuner tar ett större och mer likvärdigt ansvar för att finansiera det arbete som jourerna utför som komplement till samhällets stödinsatser, i enlighet med Istanbulkonventionen som Sverige skrivit under.
- Fler statliga verksamhets- och utvecklingsbidrag ska kunna sökas direkt av lokala kvinno-, tjej- och ungdomsjourer, och inte enbart vara tillgängliga för riksorganisationer.
- Beslut om finansiering av kvinno-, tjej- och ungdomsjourer ska utformas långsiktigt och med bred politisk förankring för att säkerställa verksamheternas stabilitet och kontinuitet oavsett mandatperiod eller budgetläge.

2. Gör mäns våld mot kvinnor och hedersrelaterat våld och förtryck till en nationellt prioriterad samhällsfråga

Mäns våld mot kvinnor och hedersrelaterat våld och förtryck är några av våra största samhällsproblem. Trots detta varierar kommunernas arbete kraftigt och stödet till våldsutsatta är ofta beroende av var i landet man bor. Ingen kvinna och inget barn ska nekas stöd och skydd på grund av bostadsort, ekonomi eller brister i samhällets insatser. Socialstyrelsen har gjort en undersökning om minskning av placeringar (Länsstyrelsen i Västerbottens län, 2022) vilket också visar på att kvinnor och barn får minskat stöd då lågtröskelverksamheten försvinner. Jourernas öppna stödverksamheter utgör lågtröskelverksamheter och är en avgörande del av samhällets arbete mot våld. Genom stödsamtal, juridisk rådgivning, praktiskt stöd och tidiga insatser får våldsutsatta hjälp att lämna våldsamma relationer, bearbeta sina erfarenheter och återuppbygga sina liv.

Vi kräver att:

- Alla kommuner antar tydliga handlingsplaner mot mäns våld mot kvinnor och arbetar utifrån Unizons nollvision om ett samhälle fritt från våld.
- Arbetet mot mäns våld mot kvinnor ges högre politisk prioritet på lokal, regional och nationell nivå.
- Hedersrelaterat våld och förtryck erkänns som en central del av arbetet mot mäns våld mot kvinnor.
- Kommuner stärker samverkan med kvinno-, tjej- och ungdomsjourer i enlighet med Istanbulkonventionen.
- Staten säkerställer att övergången till den nya lagstiftningen om tillståndsplikt för att bedriva skyddat boende inte leder till att kvinnor och barn blir utan skydd eller stöd.
- Staten ska gå in med hälften av placeringskostnader som en fast statlig finansiering för att garantera att fler kvinnor och barn får det skydd de har rätt till, även kallat placeringspeng (Unizon). Ersättningen för placeringar i skyddat boende ska motsvara de faktiska kostnaderna för att bedriva en säker verksamhet med hög kvalitet och ett stärkt barnrättsperspektiv.
- Kommuner ska säkerställa att alla våldsutsatta har tillgång till kostnadsfria, lättillgängliga och långsiktigt finansierade öppna stödverksamheter.

3. Investera i jourers våldsförebyggande arbete och tidiga insatser

Våld går att förebygga. Trots det läggs fortfarande alldeles för lite resurser på att förhindra att våld uppstår och upptäcks i ett tidigt skede. Att förebygga våld är inte en kostnad – det är en investering i människors liv, hälsa, trygghet och ett mer hållbart samhälle. Skyddade

boenden och öppna stödverksamheten är våldsförebyggande. Jourer bidrar redan idag till att förebygga våld genom kunskapshöjande insatser, utbildning, opinionsbildning och samverkan med myndigheter, skolor och civilsamhället. Samtidigt utgör jourernas öppna stödverksamheter och skyddade boenden en central del av det våldsförebyggande arbetet genom att bryta våld, förebygga återupprepat våld och skapa förutsättningar för ett liv fritt från våld.

Vi kräver att:

- Kommuner och staten öronmärker resurser för våldsförebyggande arbete för jourerna.
- Kunskap om våld, jämställdhet, samtycke och sunda relationer integreras i skolans arbete.
- Arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck stärks genom tidiga förebyggande insatser, ökad kunskap och nära samverkan med specialiserade jourer.
- Jourernas kompetens används i skolor, föreningsliv, arbetsplatser och andra samhällsarenor.
- Långsiktiga satsningar görs för att stärka unga, föräldrar och lokalsamhällen genom kunskapshöjande och våldsförebyggande insatser.

4. Stärk barn och ungas rättigheter och tillgång till stöd och skydd

Barn som upplever våld är brottsoffer och har rätt till stöd, skydd och återhämtning. Samtidigt ser vi att många barn fortfarande faller mellan stolarna, eller glöms bort helt. Barn och unga blir utsatta för våld av familjen, i skolan och digitalt i hög grad.

Vi kräver att:

- Barns rätt till stöd efter våldsutsatthet ska stärkas i hela landet och mötas av vuxna med kunskap om våld och barns utsatthet.
- Barn inte ska tvingas till umgänge med en våldsutövande pappa eller vårdnadshavare.
- Kommuner ska säkerställa att barn som upplevt våld får tillgång till insatser med vuxna med dokumenterad våldskompetens.
- Resurser ska avsättas för förebyggande arbete riktat till barn och unga.
- Kvinno-, tjej- och ungdomsjourers arbete med unga erkänns, används och finansieras långsiktigt.
- Barns rättigheter ska efterlevas i enlighet med Barnkonventionen, som är svensk lag sedan 2020.
- Barn inte ska sitta i fängelse.

5. Stoppa att förtalslagstiftningen används för att tysta våldsutsatta kvinnor

I dag riskerar våldsutsatta kvinnor att anmälas och i vissa fall dömas för förtal när de berättar om det våld de utsatts för eller när de varnar andra för en våldsutövare. Detta kan skapa rädsla och tystnad kring mäns våld mot kvinnor. Ingen ska behöva riskera rättsliga konsekvenser för att sanningsenligt berätta om det våld de utsatts för.

Enligt 5 kap. 1 § brottsbalken räcker det inte att en våldsutsatt kvinna berättar sanningen. För att undgå ansvar för förtal måste domstolen också bedöma att det varit försvarligt att lämna uppgifterna. Det innebär att kvinnor i vissa fall riskerar rättsliga konsekvenser när de

berättar om det våld de utsatts för till en tredje part.

Vi vill vara tydliga: våldsutsatta ska alltid kunna söka stöd hos vänner, familj, kvinnojour, socialtjänst och polis. Problemet är att den som offentligt berättar om sina erfarenheter eller varnar andra i vissa fall kan riskera att anmälas för förtal, även om uppgifterna är sanna.

Kvinnors yttrandefrihet hotas och mäns våldsutövande skyddas.

Vi kräver att:

- Regeringen ska se över förtalslagstiftningen ur ett jämställdhets- och våldsperspektiv.
- Kvinnors möjligheter att berätta om våld och övergrepp ska stärkas.
- Rättssystemet ska ta större hänsyn till maktobalansen mellan våldsutövare och våldsutsatta.
- Lagstiftningen ska inte användas som ett verktyg för att tysta kvinnor som berättar om sina erfarenheter.

(Längre version: skickas ut till politiker, medier, myndigheter mm)